

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Af den gamle Vinhandlers Optegnelser

Citation: Wied, Gustav: "Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968", i Wied, Gustav: *Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied12val-shoot-idm140179867039376/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Ranke Viljer. Dele af Circus Mundi. Af den gamle Vinhandlers Optegnelser. 1968

— Det var pænt af Dem, Lola, at mindes mig. Hvordan har De det?

— Ikke rigtig godt; men jeg har ikke Raad til at være syg . . . Men hvad fejler Lampen! Og jeg har glemmt at købe Petroleum!

— Den henter jeg! Og Brød ikkesandt?

Jeg snappede Petroleumsfasken paa sin Plads, fik travlt med at faa Frakken paa og komme af Sted.

Hun lo fornøjet.

Jeg købte Petroleum, en Julekage, 10 Cigaretter, 1 Pd. Dadler, ½ Flaske Punch og en Potte med en blomstrende, lyseblaa Hyacinth. Det var en hel Udskrivning.

Saaledes belæst blev jeg lukket ind.

— Det er altfor galt, Faber; De ruinerer Dem ganske for min Skyld!

— Lille kære Lola, er det ikke Deres Fødselsdag?

— Jo.

— Saa holder De Mund!

Hun lo:

— Her skal De se, sagde hun saa, og viste mig en Mængde Silke og Turlatan, som hun skulde bruge til ny Dragter.

Og Passiaren gik.

— Ondt gør det mig, sagde hun — at jeg igen har maattet sætte min Seng ud for at kunne købe dette Tøj, som jeg maatte have for atter at kunne optræde. Lejligheden her siger jeg op, saasnart jeg faar betalt Værten. Jeg vil ikke mere bo i en Stue, der er saa mørkt og fugtigt, og saa bliver man saa overrendt.

— Gælder det ogsaa mine Besøg? spurgte jeg.

Jeg fik et langt Haandtryk. Vi passiarede til Kl. 12.

Det var en Aften efter mit Hjerte.

¹²/₂ 07.

Jeg gik hen til L.

I 5 Dage har jeg ikke set hende (fra Lørdag til i Dag Torsdag); og nu er jeg aldeles væk ins Blau hinein!

Banker paa Vinduet som Skik er for mig var umuligt for en stor Snedrive. Jeg bankede derfor længe forgæves. Endelig kom L og lukkede op.